

**ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ФІЛОЛОГІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ**

ЗАТВЕРДЖУЮ
Декан філологічного
факультету
 Юрій БІДЗІЛЯ
« 30 » червня 2023 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

**ТРАДИЦІЇ ТА НОВАТОРСТВО
УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРНО-ХУДОЖНЬОЇ АНТРОПОНІМІКИ**

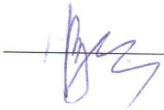
Рівень вищої освіти	Другий (магістерський)
Галузь знань	03 Гуманітарні науки
Спеціальність	035 Філологія
Спеціалізація	035.01 Українська мова та література
Освітня програма	Українська мова і література
Статус дисципліни	вибіркова
Мова навчання	українська

Ужгород 2023

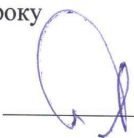
Робоча програма навчальної дисципліни «Традиції та новаторство української літературно-художньої антропоніміки» для здобувачів вищої освіти галузі знань 03 Гуманітарні науки спеціальності 035 Філологія спеціалізації 035.01 Українська мова та література освітньої програми «Українська мова і література».

Розробник: *Вегеш Анастасія Іванівна*, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови ДВНЗ «Ужгородський національний університет».

Робочу програму розглянуто та затверджено на засіданні **кафедри української мови**
Протокол № 12 від 26 червня 2023 року

Завідувач кафедри Наталія ВЕНЖИНОВИЧ

Схвалено науково-методичною комісією філологічного факультету
Протокол № 8 від 29 червня 2023 року

Голова науково-методичної комісії Василь ШАРКАНЬ

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Розподіл годин за навчальним планом	
	Денна форма навчання	Заочна форма навчання
Кількість кредитів ЄКТС – 4	Рік підготовки:	
Загальна кількість годин – 120	1-й	1-й
Кількість модулів – 2	Семестр	
Тижневих годин для денної форми навчання: аудиторних – 2,3 самостійної роботи студента – 4,3	1-й	2-й
	Лекції:	
	24	6
	Практичні (семінарські):	
	18	8
Вид підсумкового контролю: залік.	Лабораторні:	
Форма підсумкового контролю: усна	Самостійна робота:	
	78	106

2. МЕТА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета навчальної дисципліни:

ознайомити здобувачів із проблематикою української літературно-художньої антропоніміки, з різними напрямками ономастичних студій та методикою аналізу українських літературно-художніх антропонімів.

Відповідно до освітньої програми вивчення дисципліни сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти таких **компетентностей**:

ЗК3. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК4. Уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.

ЗК7. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК11. Здатність проведення досліджень на належному рівні.

ЗК12. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).

ФК1. Здатність вільно орієнтуватися в різних лінгвістичних напрямках і школах.

ФК3. Здатність критично осмислювати історичні надбання та новітні досягнення філологічної науки.

ФК4. Здатність здійснювати науковий аналіз і структурування мовного / мовленнєвого й літературного матеріалу з урахуванням класичних і новітніх методологічних принципів.

ФК5. Усвідомлення методологічного, організаційного та правового підґрунтя, необхідного для досліджень та/або інноваційних розробок у галузі філології, презентації їх результатів професійної спільності та захисту інтелектуальної власності на результати досліджень та інновацій.

ФК9. Здатність удосконалювати та розвивати свій інтелектуальний та загальнокультурний рівень, професійно застосовувати поглиблені знання з обраної філологічної галузі: мовознавства, літературознавства, фольклористики, перекладознавства, прикладної лінгвістики, літературної критики тощо; володіння навичками управління інформацією.

3. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Згідно з освітньою програмою «Українська мова та література» передумов для вивчення навчальної дисципліни «Традиції та новаторство української літературно-художньої антропоніміки» немає.

4. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Відповідно до освітньої програми вивчення навчальної дисципліни «Традиції та новаторство української літературно-художньої антропоніміки» сприяє досягненню здобувачами вищої освіти таких програмних результатів навчання:

Програмні результати навчання	Шифр ПРН
Аналізувати, порівнювати і класифікувати різні напрями і школи в лінгвістиці.	ПРН 7
Характеризувати теоретичні та практичні засади (концепції, категорії, принципи, основні поняття тощо) та прикладні аспекти філологічної спеціалізації.	ПРН 9
Здійснювати науковий аналіз мовного, мовленнєвого й літературного матеріалу, інтерпретувати та структурувати його з урахуванням доцільних методологічних принципів, формулювати узагальнення на основі самостійно опрацьованих даних.	ПРН 11
Планувати, організовувати, здійснювати і презентувати дослідження та/або інноваційні розробки в конкретній філологічній галузі.	ПРН 17

Очікувані результати навчання, які повинні бути досягнуті після опанування навчальної дисципліни «Традиції та новаторство української літературно-художньої антропоніміки»:

Очікувані результати навчання з дисципліни	Шифр ПРН
---	-----------------

Характеризувати засади функційно-стилістичної класифікації ЛХА. Визначати джерельну базу української літературно-художньої антропонімії	ПРН 7
Здатність виявляти і описувати індивідуально-стильові особливості нової української літературно-художньої антропонімії.	ПРН 9
Описувати лінгвальні ресурси української літературно-художньої антропонімії.	ПРН 11
Оцінювати роль літературно-художніх онімів як одного з найвиразніших мовних засобів характеристики денотатів-персонажів.	ПРН 17

5. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Засоби оцінювання та методи демонстрування результатів навчання

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з дисципліни **«Традиції та новаторство української літературно-художньої антропонімії»** є: залік, модульні контрольні роботи, поточне оцінювання знань; стандартизовані тести, реферати, презентації результатів виконаних завдань та досліджень, студентські презентації та виступи на наукових заходах.

Форми контролю та критерії оцінювання результатів навчання

Викладач використовує наступні групи методик контролю знань студентів, які вивчають навчальну дисципліну **«Традиції та новаторство української літературно-художньої антропонімії»**:

1. Форми поточного контролю (монологічна відповідь студента на окреме питання теми практичного заняття в індивідуальній та фронтальній формах; запитально-відповідна бесіда під час пояснення проблемного питання на практичному занятті; реферат, презентація).
2. Форми модульного контролю: письмова робота (дидактичні тестові завдання).
3. Форми підсумкового семестрового контролю: залік у формі усної відповіді.

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 1)

Поточне оцінювання та самостійна робота				Модульна контрольна робота	Сума
Т 1	Т 1	Т 2	Т 2		
10	15	10	15	50	100

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 2)

Поточне оцінювання та самостійна робота					Модульна контрольна робота	Сума
Т 3	Т 3	Т 4	Т 5	Т 5		
10	10	10	10	10	50	100

Оцінювання окремих видів навчальної роботи з дисципліни

Вид діяльності здобувача вищої освіти	Модуль 1		Модуль 2	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
Практичні заняття (допуск, виконання та захист)	4	30	5	30
Презентація	1	10	1	10
Реферат	1	10	1	10
Модульна контрольна робота	1	50	1	50
Разом	7	100	8	100

Критерії оцінювання модульної контрольної роботи

Модульний контроль є необхідним елементом модульно-рейтингової технології навчального процесу. Модульна контрольна робота з навчальної дисципліни «Традиції та новаторство української літературно-художньої антропонімії» проводиться два рази за семестр. Максимальна кількість балів одержаних під час контрольної роботи становить 50 балів.

Виконання модульної контрольної роботи передбачає надання відповідей на тести. Робота складається з 15 тестів (по 2 бали) і двох теоретичних питань по 10 балів. Перескладання підсумкового модульного контролю здобувачами, які отримали рейтинговий бал за модульний цикл, що відповідає незадовільній оцінці, проводиться не пізніше двох тижнів після атестаційного. Позитивні оцінки з модульного циклу не підвищуються.

Якщо здобувач набрав 60 і більше балів, то залік може бути виставлений за результатами поточного оцінювання та модульного контролю на момент оголошення результатів. У разі, якщо здобувач бажає поліпшити свою оцінку, він складає залік за всією програмою навчальної дисципліни. При цьому в підсумковій оцінці не враховуються накопичені бали.

Здобувач вищої освіти, який не з'явився на модульну контрольну роботу, або ж його модульна оцінка складає від 0 до 34 балів, зобов'язаний скласти (перескласти) модуль до початку підсумкового контролю у строки, визначені викладачем дисципліни та погоджені деканатом факультету.

Критерії оцінювання підсумкового контролю

За результатами модульних контролів визначається підсумкова рейтингова оцінка. Залікова оцінка визначається в залежності від рейтингового балу, або балів за залік.

До складання заліку допускаються здобувачі вищої освіти, у яких підсумкова модульна оцінка за семестр становить не менше 35 балів і, яким зараховано всі види робіт за цей семестр.

Здобувач вищої освіти, підсумкова рейтингова оцінка якого складає від 0 до 34 балів, зобов'язаний покращити її до початку підсумкового семестрового контролю під час

чергування викладачів на кафедрі у строки, визначені викладачем дисципліни та погоджені деканатом факультету. Інакше здобувач не допускається до заліку і у нього виникає академічна заборгованість.

Залік із навчальної дисципліни здобувач вищої освіти може не скласти, якщо він успішно пройшов усі модульні контролі та його влаштовує підсумкова модульна оцінка. Здобувачі вищої освіти, підсумкова модульна оцінка яких становить від 35 до 59, залік складають обов'язково. Здобувач освіти може підвищити на заліку рейтинговий бал, при цьому, за результатами складання заліку оцінка не може бути менша за підсумкову модульну оцінку, яку він отримав за результатами модульних контролів.

Залік проводиться в усній формі. На залік виносяться практичні завдання в обсязі навчального матеріалу. Оцінювання результатів навчання на заліку здійснюється за 100-бальною шкалою. Оцінка за залік вноситься у відомість обліку успішності.

Таблиця відповідності оцінок за різними шкалами оцінювання

Шкала ECTS	Диференційована шкала	Недиференційована шкала	Мінімальний бал – максимальний бал
A	Відмінно	Зараховано	90-100
B	Добре		82-89
C	Добре		74-81
D	Задовільно		64-73
E	Задовільно		60-63
FX	Незадовільно	Не зараховано	35-59
F	Незадовільно		0-34

Критерій оцінювання підсумкового контролю з дисципліни

— **зараховано (90-100, A)** заслуговує здобувач, який виявив всебічне і глибоке знання програмового матеріалу, вміння вільно виконувати завдання, передбачені програмою, засвоїв основну і ознайомився з додатковою літературою, розуміє взаємозв'язок головних понять дисципліни та їх значення для майбутньої професії;

— **зараховано (82-89, B)** заслуговує здобувач, який виявив повне знання програмного матеріалу, успішно виконує передбачені програмою завдання, засвоїв основну літературу рекомендовану програмою, виявив систематичний характер знань з дисциплін і здатний до самостійного доповнення, але під час відповіді допустив деякі неточності;

— **зараховано (74-81, C)** заслуговує здобувач, що виявив не цілком повне знання програмного матеріалу, не завжди успішно виконує передбачені програмою завдання, частково засвоїв основну літературу, рекомендовану програмою, виявив не систематичний характер знань з дисциплін і не завжди здатний до їх самостійного доповнення і під час відповіді допускає деякі неточності;

— **зараховано (64-73, D)** заслуговує здобувач, що виявив знання основного програмного матеріалу в обсязі, необхідному для подальшого навчання та майбутньої роботи за професією, вміє виконувати завдання, передбачені програмою, знайомий з основною рекомендованою літературою. Зазвичай така оцінка виставляється здобувачам, що допустили помилки у відповіді на заліку чи екзамені та при виконанні залікових або екзаменаційних завдань, але які володіють необхідними знаннями для їх усунення за допомогою викладача;

— **зараховано (60-63, E)** заслуговує здобувач, що виявив часткове знання основного програмового матеріалу в обсязі, необхідному для подальшого навчання та майбутньої роботи за професією, не завжди вмів виконувати завдання, передбачені програмою, знайомий лише частково з основною рекомендованою літературою. Зазвичай така оцінка виставляється здобувачам, що допустили грубі помилки у відповіді на запитання чи екзамені та при виконанні залікових або екзаменаційних завдань, але які частково володіють необхідними знаннями для їх усунення за допомогою викладача.

— **не зараховано (35-59, FX)** виставляється здобувачеві, який виявив суттєві прогалини в знаннях основного програмового матеріалу, допустив принципові помилки у виконанні передбачених програмою завдань.

— **не зараховано (0-34, F)** виставляється здобувачеві коли протягом семестру він допустив грубі помилки у виконанні передбачених програмою завдань.

6. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

6.1. Зміст навчальної дисципліни

Модуль 1. Виразальні можливості української літературно-художньої антропонімії

Тема 1. Літературно-художня антропоніміка як розділ ономастики – науки про власні назви.

Розвиток ономастики в Україні. Розвиток української літературної ономастики. Методи дослідження в літературній ономастиці. Відмінності між реальним та літературно-художнім антропонімами. Специфіка дефініції терміна «літературно-художній антропонім». Три загальновизнані ономастичні школи, що вивчають функціонування власних назв у художніх творах.

Тема 2. Природа української літературно-художньої антропонімії.

Статус української літературно-художньої антропонімії в національній антропосистемі. Основні способи творення ЛХА: а) через словесну авторську характеристику денотата-персонажа (енциклопедична характеристика); б) через увиразнення базових конотацій (соціальної, національної, регіональної, хронологічної, емоційно-експресивної) реального антропоніма в його літературно-художньому прототипі; в) за рахунок повного або часткового відновлення доонімної семантики. Джерельна база літературно-художньої антропонімії – сучасна українська проза. Примарні, секундарні, терціалні ЛХА. Лінгвальні ресурси української літературно-художньої антропонімії.

Модуль 2. Проблеми української літературно-художньої антропоніміки

Тема 3. Функційно-стилістичний потенціал української-літературно-художньої антропонімії.

Засади функційно-стилістичної класифікації ЛХА. Класифікація ЛХА (за Белеєм Л.): номінативні ЛХА; характеристичні ЛХА: (національно/регіонально значущі, хронологічно значущі, соціально значущі, експресивно-оцінні ЛХА, інформаційно-оцінні ЛХА); ідеологічні ЛХА; дейктичні ЛХА.

Тема 4. Індивідуально-стильові особливості нової літературно-художньої антропонімії.

Основні етапи розвитку нової української літературно-художньої антропонімії. 1 етап. Зародження нової української ЛХА. 2 етап. Шевченківська доба. 3 етап. Нова українська ЛХА другої половини XIX ст. 4 етап. Українська ЛХА XX ст. (до середини 80-х

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин							
	денна форма				заочна форма			
	усього	у тому числі			усього	у тому числі		
л		п	с.р.	л		п	с.р.	
1	2	3	4	5	6	7	8	9
Семестр 1					Семестр 2			
Модуль 1. Виразальні можливості української літературно-художньої антропонімії								
Тема 1. Літературно-художня антропоніміка як розділ ономастики – науки про власні назви	26	4	4	18	22	2		20
Тема 2. Природа української літературно-художньої антропонімії	24	6	4	14	22		2	20
Модульна робота								
Разом за модуль	50	10	8	32	44	2	2	40
Модуль 2. Проблеми української літературно-художньої антропоніміки								

Тема 3. Функційно-стилістичний потенціал української-літературно-художньої антропонімії	22	4	4	14	24	2	2	20
Тема 4 Індивідуально-стильові особливості нової літературно-художньої антропонімії	20	4	2	14	22		2	20
Тема 5 Новітня літературно-художня антропонімія	28	6	4	18	30	2	2	26
Модульна робота								
Разом за модуль	70	14	10	46	76	4	6	66
Разом за семестр	120	24	18	78	120	6	8	106

6.3. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		стац	заоч н.
1	Розвиток антропоніміки в Україні. Розряди антропонімів. Розвиток української літературної ономастики. Методи дослідження в літературній ономастиці. Відмінності між реальним та літературно-художнім антропонімами.	2	
2	Специфіка дефініції терміна «літературно-художній антропонім». Три загальновизнані ономастичні школи, що вивчають функціонування власних назв у художніх творах.	2	2
3	Статус української літературно-художньої антропонімії в національній антропосистемі. Основні способи творення ЛХА: а) через словесну авторську характеристику денотата-персонажа (енциклопедична характеристика); б) через увиразнення базових конотацій (соціальної, національної, регіональної, хронологічної, емоційно-експресивної) реального антропоніма в його літературно-художньому прототипі; в) за рахунок повного або часткового відновлення доонімної семантики.	2	

4	Джерельна база літературно-художньої антропонімії – сучасна українська проза. Примарні, секундарні, терціальні ЛХА. Лінгвальні ресурси української літературно-художньої антропонімії.	2	2
5	Засади функційно-стилістичної класифікації ЛХА. Класифікація ЛХА (за Белеєм Л.): номінативні ЛХА; характеристичні ЛХА: (національно/регіонально значущі, хронологічно значущі, соціально значущі, експресивно-оцінні ЛХА, інформаційно-оцінні ЛХА); ідеологічні ЛХА; дейктичні ЛХА.	2	2
6	Основні етапи розвитку нової української літературно-художньої антропонімії. 1 етап. Зародження нової української ЛХА. 2 етап. Шевченківська доба. 3 етап. Нова українська ЛХА другої половини ХІХ ст. 4 етап. Українська ЛХА ХХ ст. (до середини 80-х років).	2	
7	Новітня українська ЛХА (кінець ХХ – поч. ХХІ ст.). Специфіка літературно-художніх антропонімів І. Котляревського, Т. Шевченка, П. Куліша, І. Нечуя-Левицького, Панаса Мирного, Лесі Українки, І. Франка, В. Стефаника; І. Чендея, Р. Іваничука, П. Загребельного, Ю. Мушкетика та ін.	2	
8	Природа української літературно-художньої антропонімії посттоталітарної доби. Суспільно-політичні передумови творення українських літературно-художніх антропонімів пострадянської доби. Жанрово-стилістичне розмаїття українських літературно-художніх текстів кінця ХХ – початку ХХІ ст.	2	
9	Традиційний напрям розвитку новітньої української літературно-художньої антропонімії. Функційно-стилістичний потенціал та новаторство літературно-художніх антропонімів у новітніх постмодерністських прозових творах (Ю. Андрухович, М. Гримич, Л. Дереш, М. Дочинець, С. Жадан, В. Кожелянко, А. Кокотюха, В. Лис, М. Матіос, І. Роздобудько, В. Шкляр, О. Ульяненко).	2	2
	Усього годин	18	8

6.4. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		стац.	заочн.
1	Історія розвитку української літературної ономастики. Ономастичні школи, осередки та використання їхньої термінології. Термінологічні окреслення на позначення студій «власної назви» в контексті художнього твору	18	20
2	Первинні, вторинні та терціальні літературно-художні антропоніми. Способи творення літературно-художніх антропонімів. Проблема вибору власних назв для кожного письменника	14	20

3	Класифікації функціонування літературно-художніх антропонімів за Ю. Карпенком, Т. Гриценко, Л. Кричун, М. Торчинським та ін.	14	20
4	Розвиток нової української літературно-художньої антропонімії. Специфіка літературно-художніх антропонімів І. Чендея, Р. Іваничука, П. Загребельного, Ю. Мушкетика та ін.	14	20
5	Пострадянський літературно-художній антропонімікон як об'єкт мовознавчих студій. Реферативне дослідження функцій, які виконують літературно-художні антропоніми у творах сучасних письменників	18	26
	Разом	78	106

6.5. Індивідуальні завдання.

Індивідуальні завдання призначені для відпрацювання пропущених занять із поважних причин, а також мають на меті поглиблення, узагальнення та закріплення знань, які студенти одержують у процесі навчання, та застосування цих знань на практиці: конспектування та реферування лексикологічних праць, підготовка наукових рефератів із проблематики курсу, а також опис назв головних героїв із романів сучасних авторів.

7. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ВИКОРИСТАННЯ ЯКИХ ПЕРЕДБАЧАЄ НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА

Технічні засоби:

електронне навчання в середовищі Moodle, сайт електронного навчання УжНУ

e-learn.uzhnu.edu.ua

Обладнання: ноутбук, медіапроектор.

Програмне забезпечення: Moodle, Google Meet, Google Calendar

8. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основна література

1. Вегеш А. Проблеми української літературно-художньої антропоніміки. Методичний посібник для студентів 5–6 курсів філологічного факультету. Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2021. 67 с.
2. Вегеш А. Традиції і новаторство української літературно-художньої антропонімії посттоталітарної доби. Ужгород, 2012. 271 с.
3. Вегеш А. Українська літературно-художня ономастика. Збірник статей. Ужгород: ТОВ «РІК-У», 2023. 510 с.

Допоміжна література

1. Белей Л. Нова українська літературно-художня антропонімія: проблеми теорії та історії. Ужгород, 2002. 176 с.
2. Вегеш А. Традиційна поліська антропонімія – джерело творення літературно-художніх антропонімів у романі «Соло для Соломії» Володимира Лиса. *Закарпатські філологічні студії*. 2020. Випуск 13. Том 3. С. 161–166.
3. Вегеш А. Промовистий етимологічний зміст літературно-художніх антропонімів з роману «Елементал» Василя Шкляра. *Bildung, Sozialarbeit, öffentliche Verwaltung und regionale Entwicklung. Verfahren der wissenschaftlich Arbeiten*. Zbornik vedeckych

prispievkov / Editors: Holonic Jan, Nowak Barbara, Palinchak Mykola. Krakow, 2020. С. 240–254.

4. Вегеш А. Своєрідність літературно-художніх антропонімів з роману «Характерник» Василя Шкляра. *DOUA DECENII de la înființarea specializării Limba și literatura ucraineană la Facultatea de Litere–Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca. VOLUM ANIVERSAR. ДВА ДЕСЯТИЛІТТЯ від заснування Відділу української мови та літератури Філологічного факультету Університету ім. Бабеша-Бойої, м. Клуж-Напока. ЮБІЛЕЙНИЙ ЗБІРНИК* / Editori: Ioan Herbil, Mihaela Herbil. Cluj-Napoca: Casa Cărții de Știință; București: Editura RCR Editoria, 2020. С. 157–168.
5. Вегеш А. Стилистична значущість літературно-художніх антропонімів у романі «Клавка» Марини Гримич. *Науковий вісник Ужгородського університету*. Серія Філологія. Випуск 2 (44). На честь доктора філологічних наук, професора Валерія Михайловича Мокієнка, Почесного Голови Комісії зі слов'янської фразеології при Міжнародному комітеті славістів (до 80-річчя від дня народження). Ужгород: ПП Данило С.І., 2020. С. 78–83.
6. Вегеш А. Особливості літературно-художнього антропонімікону в романах про УПА Андрія Кокотюхи. *Політичні перетворення в країнах Центральної та Східної Європи: історико-політичні, етнонаціональні, електоральні та державно-управлінські аспекти*. Матеріали наукової конференції, присвяченої 30-річчю від дня утворення кафедри політології і державного управління ДВНЗ «Ужгородський національний університет». м. Ужгород, 8 грудня 2020 р. / За загальною редакцією проф. М.М. Вегеша і Ю.О. Остапця. Ужгород: ПП «АУТДОР-ШАРК», 2021. С. 170–181.
7. Вегеш А. Особливості апелитивної та онімної номінації персонажів у романі «Стара холера» Володимира Лиса. *Дукля*. Літературно-мистецький та публіцистичний журнал. Видає Спілка українських письменників Словаччини. Пряшів, 2021. № 1. С. 82–85.
8. Вегеш А. Роль літературно-художніх антропонімів у романі Мирослава Дочинця «Діти папороті». *Записки з українського мовознавства*. Випуск 28. Збірник наукових праць. Opera in linguistica Ucrainiana. Fascicullum 28. Одеса, 2021. С. 120–130.
9. Вегеш А. Літературно-художні антропоніми в ретророманах про Львів Андрія Кокотюхи. *Закарпатські філологічні студії*. Випуск 19. Том 2. Ужгород: Видавничий дім «Гельветика», 2021. С. 168–175.
10. Вегеш А. Діалектні літературно-художні антропоніми у творах сучасних українських письменників. *Науковий вісник Ужгородського університету*. Серія: Філологія. Випуск 2 (46). На пошану доктора філологічних наук, професора Йосипа Олексійовича Дзендзелівського (до 100-річчя з дня народження) / Головний редактор Мотокі Намачі; голова редакційної ради Наталія Венжинович; відповідальний редактор Юрій Бідзіля. Ужгород: Ужгородський національний університет, 2021. С. 35–42.
11. Вегеш А., Лавер О. Літературно-художня псевдонімія в романах С. Дзюби та А. Кірсанова. *Закарпатські філологічні студії*. Випуск 23. Том 2. Ужгород: Видавничий дім «Гельветика», 2022. С. 282–287.
12. Вегеш А. Роль літературно-художніх антропонімів із романів Ірен Роздобудько у творенні образів. *Записки з українського мовознавства*. Збірник наукових праць. Випуск 29. Opera in linguistica Ucrainiana. Fascicullum 29 / Головний редактор Т.Ю. Ковалевська. Одеса: Видавець С.Л. Назарук, 2022. С. 99–111.
13. Вегеш А. Літературно-художні антропоніми в романах Андрія Кокотюхи із циклу «Вигнанець». *Науковий вісник Ужгородського університету*. Серія: Філологія. Випуск 2 (48). На пошану Петра Скуня (до 80-річчя з дня народження). Ужгород: ПП Данило С.І., 2022. С. 121–127.

14. Вегеш А. Літературно-художній антропонімікон у романах Андрія Кокотюхи «Життя на карту. Київська сищиця» та «Зламани іграшки. Київська сищиця». *Закарпатські філологічні студії*. 2022. Випуск 26. Том 1. Ужгород: Видавничий дім «Гельветика», 2022. С. 247–253.
15. Вегеш А. Роль літературно-художніх антропонімів у характеристиці персонажів (за романами Наталії Дурунди «За брамою пекла» та «Під клеймом «OST»»). *Закарпатські філологічні студії*. 2023. Випуск 27. Том 2. Ужгород: Видавничий дім «Гельветика», 2023. С. 204–210.
16. Вегеш А. Своєрідність літературно-художніх антропонімів у романі «Вифлєс» Володимира Лиса. *Zhytomyr Ivan Franko State University Journal. Philological Sciences*. Vol. 2 (100). *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка*. Філологічні науки. Вип. 2 (100). Житомир: Видавництво ЖДУ ім. І. Франка, 2023. С. 90–100.
17. Вегеш А. Літературно-художні антропоніми в прозі про війну – «обличчя» художнього твору. *Записки з українського мовознавства*. Збірник наукових праць. Випуск 30. *Opera in linguistica Ukrainiana. Fascicullum 30* / Головний редактор Т.Ю. Ковалевська. Одеса: Видавець С.Л. Назарук, 2023. С. 114–129.
18. Галич В. М. Антропонімія Олеса Гончара: природа, еволюція, стилістика: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова». Київ, 1992. 15 с.
19. Гриценко Т. Б. Власні назви як засіб стилетворення в українській історичній прозі другої половини ХХ ст. (на матеріалі романів про Б. Хмельницького): автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова». Київ, 1998. 16 с.
20. Карпенко Ю. О. *Літературна ономастика*: зб. статей. Відп. ред. М. І. Зубов. Одеса: Астропринт, 2008. 328 с.
21. Карпенко Ю. О. Про літературну ономастику: Міркування на базі твору Ліни Костенко «Коротко – як діагноз». *Літературна ономастика*: зб. статей. Одеса: Астропринт, 2008. С. 61 – 70.
22. Карпенко Ю. О., Мельник М. Р. Літературна ономастика Ліни Костенко: *Монографія*. Одеса: Астропринт, 2004. 216 с.
23. Климчук О. В. Літературно-художній антропонімікон П. Куліша: склад, джерела, функції: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова». Ужгород, 2004. 19 с.
24. Кричун Л. П. Функції антропонімів у сучасному українському сатиричному романі: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова». Кіровоград, 1998. 16 с.
25. Крупеньова Т. І. Ономастика драматичних творів Лесі Українки: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова». Одеса, 2001. 18 с.
26. Лавер О. Інформаційний потенціал літературно-художніх антропонімів у творах Михайла Михайлюка. *Письменник. Журналіст. Людина*. Збірник на честь 80-річчя Михайла Михайлюка. Бухарест: Видавництво «RCR Editorial», 2020. С. 107
27. Лавер О. Літературно-художня антропонімія в поетичній творчості Петра Скунця. *Науковий вісник Ужгородського університету*. Серія: Філологія. Випуск 2 (48). На пошану Петра Скунця (до 80-річчя з дня народження). Ужгород: ПП Данило С. І., 2022. С. 142 – 149.
28. Наумова Т. М. Номінація особи у сатирично-гумористичних текстах Івана Франка та Володимира Самійленка: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова». Наумова. Київ, 2004. 20 с.

29. Попович Н. Ф. Літературно-художня антропонімія української драматургії XIX – XX ст.: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова». Ужгород, 2004. 21 с.
30. Соколова А. В. Онімичний аспект проблеми ідіостилію письменника (на матеріалі зіставлення антропонімії в романах Григорія Тютюнника «Вир» і Василя Земляка «Лебедина зграя»): автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: спец. 10.02.01 «Українська мова». Одеса, 2003. 19 с.
31. Состіна О.М. Антропонімікон художньої прози XX століття: досвід дослідження. *Проблеми та перспективи реалізації та впровадження міждисциплінарних наукових досягнень*: матеріали IV Міжнародної наукової конференції, м. Тернопіль, 4 листопада 2022 р. / Міжнародний центр наукових досліджень. Вінниця: Європейська наукова платформа, 2022.
32. Торчинський М. М. Структура онімного простору української мови : Монографія. Хмельницький : Авіст, 2008. 548 с.
33. Торчинський М. М. Українська ономастика: навчальний посібник. К.: Міленіум, 2010. 238 с.
34. Чижмар О. М. Загальнонаціональне та регіональне в закарпатоукраїнській літературно-художній антропонімії XIX–XX століть: монографія. Ужгород: Видавництво «Карпатська Вежа», 2018. 180 с.
35. Шотова-Ніколенко Г. В. Онімний простір романів Юрія Яновського. [відп. ред. Ю. О. Карпенко]. Одеса: Астропринт, 2007. 168 с.

Інформаційні ресурси в мережі Інтернет

Крупеньова Т., Русєва І. Специфіка ономотворчості Юрія Винничука. URL: <http://www.dspace.pdpu.edu.ua/bitstream/123456789/8034/1/krupenova%2C%20ruseva.pdf>